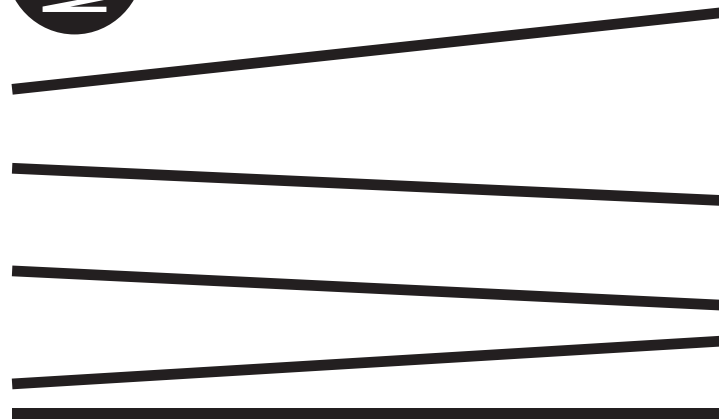

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

DK

Digitaliserede udgaver af materiale fra Det Kgl. Biblioteks samlinger må ikke sælges eller gøres til genstand for nogen form for kommerciel udnyttelse.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

UK

Digitised versions of material from the Royal Danish Library's collections may not be sold or subject to any form for commercial use.

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk

102 3
45-203-40

Sidste Hæde = Vinde/

Da

Vel Edle og Velbyrdige

Llaus Rasch

Til Rastenberg/

Hans Kongl. Mayest. Cancellie-Raad/

Aslesfor i Høieste Ret og Commereij-Collegio,

Borgemeester i den Kongl. Residens-Stad Kio-

benhavn saa og Politimester udi

Danmark/

Lob

Sin Hierte = Allertieriste /

Vel Edle og Velbyrdige Frue /

S X U E

Elsebeth Schæffers/

Til sit Hvile = Kammer i Bor Frue-Kircke udi Nyborg

Sorgeligen bestædt Prædagen den 9 Octobr.

Anno 1690.

Styldigst opfat af Deris Pligt-Styldigste
Tienere

Impr:

Casp. Bartholin.

N. P. Janson!

Kjøbenhavn/ Trykt hos H. Kongl. Høsh. Bogtr. Joachim Schmedtgen.

Her er Urolighed/ der stedse Røe og Glæde/
 Her U-bestandighed/ men der Bestandighed
 Her skal mand af en Sorg og i en anden Træde/
 Der skal begynde Trost og stedse vare ved.
 O U-fullkommenhed! hvo vil da paa dig bygge?
 Hvo er saa daarlig at hand paa dig fester boe?
 Nej! de Retsindige/ veed hvor de ere trygge/
 Hos Gud i Himmelen er deris beste Røe.
 Der er vor Borgerfskab der er vort Huus og Hiemme
 Der er den rette Havn/ hvor Skibet losse skal/
 Der fand ej Modgangs Vind og Bruuse-storm os flemme
 Der saar vj Roelighed og Fred i tusind Tall.
 Om Gud end Trykcher her paa Sorgens omme Bylde/
 Og udaf Kaarsens Kalk tildriffer os en Døll
 Maa den end rykkes bort/ og Gravens Huulhed fylde/
 Maa den end huggis af og viise os sin Hæll;
 Som vj ej gierne/ saae af Døren skulde bæris/
 Den Skaal vj drikke maa/ og kysse Haanden med
 Det er os got/ Gud vil/ at vj der ved skal læris/
 At vj i Verden her ej har vort rette sted.
 Belædle Herz Claus Rask/ jeg fand ej andet sigel/
 End denne Skaal er og for Eder skienket j:
 Jeg hafde gierne ønsket den maatte fra Jer vige/
 Mens Uch! den bittre Driick vild' ej gaa Jer forbj.
 Dog hvad er her for Raad? Hvo fand mod braaden stampe?
 Har Gud det ikke giordt og er det ej hans Berck?
 Hvad hielper det om mand mod Døden ville trampe?
 Hand lar ej tuinge sig om mand var end saa sterck.

GUD

GUD har vel gjort et Skaar i Hiertet og det saaret/
 (Thi er det ikke Skaar? naar et forened Par/
 Som med hver andre godt og ondt har oppebaaret/
 Skal skillis ad/ og gjør det ej i Hiertet arr:)
 Mens den/ som saaret har/ hand kand igien helbrede/
 Den som iskiendet har for Jer den beske Drit/
 Hand kand og vel igien det saa for Jer berede
 At I kand sige: See Jeg Trost af HErren fik.
 Til Dig/ O salig Siæl/ jeg nu min Tale stiler/
 Der nu blant Engle-flok i Evigheden boer/
 Der nu af Verden mæt i Abrams Skiod dig hviler
 Hvor du med Dine seer/ det vi i Verden troer;
 Du her din Livis Tjd har stedse haft i Tancker/
 Din Jesum hannem og i Hiertet sluttet fast/
 Hand udi Modgang var dit faste Slot og Ancker/
 Paa ham du dig forloed/ endog der Hiertet brast.
 Du ham paa Tungen bar/ til ham din Bon udøste/
 (Som fra din Ungdom saa til sidste Plande-dræt/
 Du meer end gierne saa at hand dit Nlag opløste/
 Nu du af Svagthed og af Alar var gandske træet.)
 Kom Død/ Dyndig Giest/ jeg villig dig vil følge/
 Jeg har nu længe nok i Verden holdet ud/
 Jeg har nu nok forsøgt og fristet Modgangs Bølge/
 Jeg vil nu løsis op og være hos min GUD.

1.
Jeg har Lust at løsis op
Af mit haarde Bunden Fængsel/
Sving dig Staal af denne Krop
Op til Himlen/ hvor din Længsel
Jesus dig omfavne skal
Iblandt de Udvaldis tal.

2.
Lenge nock Jeg fristet har/
Og forsøgt hvad Verden giber/
Intet her bestandigt var/
Intet derfor mig tildriver/
Her at rejse op min Boe/
Her at slage mig til Røe.

3.
Jeg er kun en Fremmed her/
Udi Himlen er mit Hjemme/
Jesus skal Jeg skue der
Og ald verdslig nød forglemme/
Derfor siger Jeg Adieu,
Dig du Verdens usel De.

4.
Kom/ o Død/ kom naar du vil/
Tag mig bort fra disse Dale/
Jeg er Reed af Verdens Spil!
Kom og leg mig ned i Døale/
Kom dog/ kom og lad dig see/
Kom og lad din Hielp betee.

Ach!

Ach! at Jeg maa blive qvit
 Og ej meere saa omfore
 Denne Jordiske Habit,
 O min Brudgom mig behøre!
 Reet til mig din Hjelpe. Haand/
 Løs dog op mit haarde Baand.

See dog/ min Forløser/ see
 Hvor min Siæl den monne fige/
 Skal jeg da saa lide Bæ?
 Skal da Døden stedsse vige?
 Kom dog med en salig Død/
 Gjør en Ende paa min Nød!

See dit. Hiertis Suk Guds eget. Hierte rørde/
 Den Knude brast i tu/ din Siæl af Fængslet gif/
 Ind i den Glæde/ dig af Evighed tilherde/
 Hvor din Elendighed en salig Ende fik/
 Saa lef dyd: ædle Siæl/ lef vel og nyd den Glæde/
 Som du med Hierte: Suk saa længe ventet har/
 Du ære: Kronet staar for Lammes Stool og Sæde/
 Blant alle Helgene og tusinde Engle-skar/
 Du har nu ende paa din Jammer/ vee og Møne/
 Din Klage holder op/ du har dit Ønske faad/
 Du har erlanget det/ som intet verflig Øye/
 Har seet og Menniskens Fornuft ej har opnaad.

Dit Legom sættis ned udi sit Sove-Kammer/
 Som var af Dage met/ af Svaghed mattet ud/
 Hvor det skal hvile sig/ fra Arbejd/ Sorg og Jammer
 Indtil det høre skal den Røst af Himlens GUD:
 I Døde/ stander op; da skal det sammensøjes
 Igien med Siælen og/ indgaa udi den Borg/
 Hvor det fuldkommelig med Siælen skal fornøyes/
 Af Guds Bestuelse/ faa Glæde for sin Sorg.

